

## Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΑΛΙΕΙΑ

«... συνέκλεισαν πλήθος ιχθύων πολύ»

Ο Χριστός είναι ο διδάσκαλος και καθηγητής των ανθρώπων (Ματθ. 23,8). Δί-δαξε τους ανθρώπους με τα λόγια Του, με τα έργα Του, με το παράδειγμα Του, ακόμη και με τη μορφή Του (Λουκ. 22,61). Χρησιμοποίησε ως τόπο για το κήρυγμα την έρημο, το Ναό του Σολομώντα, τα σπίτια κ.ά. Εδώ στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα Τον βλέπουμε να χρησιμοποιεί το πλοίο του Πέτρου για να δι-δάξει τους ανθρώπους. Μας λέγει ο ευαγγελιστής Λουκάς πως ήταν «έστώς παρά την λίμνην Γενησαρέτ» (Λουκ. 5,1). Ο κόσμος ήταν πολύς και ο Ιησούς ζή-τησε το πλοίο του Πέτρου, ώστε από το πλοίο λίγο πιο πέρα άπ' την ακτή να κά-νει το κήρυγμα στους ανθρώπους. Ο Ζιγαβηνός παρατηρεί: «Εδίδασεν εκ του πλοίου, ίνα μή επιπίπτειν αὐτῷ διδάσκοντι και ίνα ορα κάτá πρόσωπον έστώτας», δηλ. ανέβηκε στο πλοίο για να μην πέφτουν επάνω Του οι ακούοντες και για να τους βλέπει κατά πρόσωπο.

### Η αμοιβή του πλοιοκτήτου

Πλοιοκτήτης ήταν ο Πέτρος. Πώς τον πλήρωσε ο Κύριος για την εξυπηρέτη-ση πού Του έκανε; Ο Κύριος τον άμειψε πλουσιοπάροχα. Του χάρισε πλήθος ιχθύων και τον έκανε και μαθητή Του. Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας παρατη-ρεί πως, επειδή «αρκούντως» δίδαξε τους όχλους, ο Κύριος επανέρχεται προς τη συνήθη μεγαλουργία Του και δια «των αλιευτικών επιτηδευμάτων αλιεύει τους μαθητάς». Κάνει το θαύμα των ιχθύων και προσελκύει κοντά Του τους μα-θητές. Εδώ φαίνεται το πανσθενές θέλημα του Χριστού κι η υποταγή της κτίσε-ως στο πρόσωπό Του. Η προσταγή του Κυρίου από πλευράς αλιευτικής μεθόδου ήταν αντιδεοντολογική. Οι ψαράδες όλη την νύκτα «κοπίασαντες» (Λουκ. 5,5) δεν πήραν τίποτε. Προφανώς η προσταγή του Χριστού να προσπαθήσουν πάλι να ρίξουν τα δίκτυα θα έγινε σε ώρα που οι αλιείς ποτέ δεν θα έκαναν προ-σπάθειες να βρουν κάτι. Ήξεραν τις ώρες που έπρεπε να αλιεύσουν. «Επί δε τώ ρήματι» (όπ.π.) του Χριστού χάλασαν τα δίκτυα και τα έριξαν στη θάλασσα.

Έκαναν υπακοή στο θέλημα του Κυρίου που αντιστρατεύοταν την πείρα και τη λογική τους.

Πάντοτε η χάρη του Θεού ξεπερνάει τα όρια της φύσεως. Με τη δύναμη του Κυρίου νικάται η τάξη της φύσεως και των πραγμάτων. Τέτοια παραδείγματα έχουμε πολλά. Ή διάβαση της Ερυθράς θάλασσας από τους Ισραηλίτες, η γέννη-ση του Χριστού, η διάδοση του Ευαγγελίου από αγράμματους μαθητές και πολλά άλλα δεν είναι έργο ανθρώπινης προσπάθειας, αλλά της δυνάμεως του Θεού. Εμείς θα δώσουμε αυτό πού μπορούμε, το περισσότερο θα το κάνει ο Θεός. Αναγωγικά οι Πατέρες λένε πως, πριν από την έλευση του Χριστού, πολλοί ήταν οι προφήτες πού κοπίασαν στη διάδοση του λόγου του Θεού. Επικρατούσε όμως η νύκτα της πλάνης και η απουσία της ορθής πίστεως, γι' αυτό και τα αποτελέσματα ήταν πενιχρά, «κακούργων όντων τών λογικών ιχθύων και φευγόντων», κατά τον Ευθύμιο Ζιγαβηνό. Ζούσαν οι άνθρωποι μέσα στις κακουργίες των αμαρτημάτων τους και ξέφευγαν άπ' το δίκτυ του Θεού. Όταν όμως ανέτειλε ο ήλιος της δικαιοσύνης «έχαλάσθη το δίκτυον της Ευαγγελικής διδασκαλίας», δηλ. έπεσε στη θά-λασσα το δίκτυ του Ευαγγελίου και αλιεύθηκαν πολλοί άνθρωποι, αγέλες εθνών, όλη η Οικουμένη.

Μια άλλη παρατήρηση. Βλέπουμε τον Κύριο να αλιεύει τους μαθητές Του χρησιμοποιώντας τον τρόπο της εργασίας τους. Επειδή ήταν αλιείς αλόγων ιχθύων, τους κάλεσε να γίνουν ψαράδες και των λογικών. «Από τού νύν άνθρωπος έση ζωγρών» (Λουκ. 5,10), είπε στον Πέτρο ο Χριστός.

## **Η αλιεία των ανθρώπων**

Αλιείς ανθρώπων στη σημερινή εποχή έχουμε πολλούς. Μπορεί κάποιος να παρατηρήσει τα κοινωνικά συστήματα, τα επαγγελματικά σωματεία, τις πολιτικές οργανώσεις, τις παραθρησκευτικές και μη Ορθόδοξες εταιρείες, τις προ-σωποπαγείς κινήσεις και πολλά παρόμοια και θα δει να γίνεται μια συστηματική προσπάθεια αλιεύσεως οπαδών. Όλοι αυτοί οι αρχηγοί των κινήσεων δεν έχουν κύριο σκοπό να ωφελήσουν τους οπαδούς τους, όσο να επωφεληθούν απ' αυτούς. Τους εκμεταλλεύονται κοινωνικά, οικονομικά και ηθικά και τους χρησιμοποιούν, για να αναρριχηθούν στα διάφορα αξιώματα και θέσεις που επιδιώκουν. Μερικές φορές καταντούν τους οπαδούς τους άβουλα όντα, ανθρώπινα νούμερα, χωρίς θέληση και προσωπικότητα. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με το Χριστό. Ο Χριστός πρώτος θυσιάστηκε για τη σωτηρία μας και ζητεί από μας να κάνουμε αγώνα για τον εαυτό μας, δηλ. να απαλλαγούμε απ' τα πάθη μας και τις ατέλειές μας κι όχι να διαδίδουμε το όνομά Του ιδιοτελώς.

Αδελφοί μου,

Στην Εκκλησία υπάρχουν πιστοί κι όχι οπαδοί. Πιστοί χριστιανοί να γίνουμε, μέλη τίμια της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας αγωνιζόμενοι με καλό και νόμιμο τρόπο για τη σωτηρία μας και λατρεύοντας το όνομα του Χριστού.

Αρχιμ. Ι.Δ.Φ.

## **ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ.ε' 1-11)**

### **Η ανταμοιβή της υπακοής**

Τώ καιρώ εκείνω, έστώς ό Ιησούς παρά τήν λίμνην Γεννησαρέτ, είδε δύο πλοία, έστώτα παρά τήν λίμνην οί δέ αλιείς αποβάντες απ αυτών, απέπλυναν τά δίκτυα. Έμβάς δέ είς έν τών πλοίων, ό ήν τού Σίμωνος, ήρώτησεν αυτόν από τής γής έπαναγαγείν ολίγον και καθίσας, έδίδασκεν έκ τού πλοίου τούς όχλους. Ως δέ έπαύσατο λαλών, είπε προς τόν Σίμονα· Έπανάγαγε είς τό βάθος, και χαλάσατε τά δίκτυα υμών είς άγραν. Και αποκριθείς ό Σίμων, είπεν αύτώ Έπιστάτα, δι' όλης τής νυκτός κοπιάσαντες, ουδέν έλάβομεν επί δε τώ ρήματί σου χαλάσω το δίκτυον. Και τούτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλήθος ιχθύων πολύ διερρήγνυτο δέ τό δίκτυον αυτών. Και κατένευσαν τοίς μετόχοις τοίς έν τώ έτέρω πλοίω, τού έλθόντας συλλαβέσθαι αύτοίς και ήλθον, και έπλησαν αμφότερα τά πλοία, ώστε βυθίζεσθαι αυτά. Ίδών δέ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοίς γόνασι τού Ιησού, λέγων Έξελθε απ εμού, ότι άνήρ αμαρτωλός ειμί. Κύριε. Θάμβος γάρ περιέσχεν αυτόν και πάντας τούς σύν αύτώ, επί τή άγρα τών ιχθύων ή συνέλαβον ομοίως δέ και Ίάκωβον και Ίωάννην, υιούς Ζεβεδαιού, οί ήσαν κοινωνοί τώ Σίμωνι. Και είπε προς τόν Σίμονα ό Ιησούς Μή φοβού· από τού νύν ανθρώπους έση ζωγρών. Και καταγαγόντες τά πλοία επί τήν γήν, αφέντες άπαντα, ήκολούθησαν αυτώ.

### **Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής**

Εκείνο τον καιρό, ενώ ο Ιησούς στεκόταν κοντά στη λίμνη της Γεννησαρέτ, είδε δύο πλοία κοντά στη λίμνη, άλλ' οι ψαράδες είχαν βγει και έπλε-ναν τα δίχτυα. Μπήκε σ' ένα από τα πλοία το οποίο ανήκε στο Σίμονα και τον παρεκάλεσε να απομακρυνθεί λίγο από την ξηρά. Τότε κάθισε και δίδα-σκε τα πλήθη από το πλοιάριο. Μόλις έπαυσε να μιλά, είπε στο Σίμονα: «Πήγαινε στα βαθιά και ρίξτε τα δίχτυα σας για ψάρεμα». Και ο Σίμονας αποκρί-θηκε: «Διδάσκαλε, όλη τη νύχτα κοπιάσαμε χωρίς να πιάσουμε τίποτε. Αλλ' επειδή συ το λες, θα ρίξω το δίχτυ». Όταν το έκαναν, έπιασαν πολλά ψάρια, και το δίχτυ τους άρχισε να σχίζεται. Και έκαναν νεύματα στους συντρόφους τους που ήταν στο άλλο πλοιάριο, να έλθουν να τους βοηθήσουν και ήλθαν και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε να κινδυνεύουν να βυθιστούν. Όταν ο Σίμονας Πέτρος είδε τι έγινε, έπεσε στα γόνατα του Ιησού και είπε: «Φύγε απ' εδώ, Κύριε, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός». Αυτό το είπε διότι ξεπλάγη και αυτός και όλοι όσοι ήταν μαζί του με τα

ψάρια πού έπιασαν, επίσης και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, οι οποίοι ήταν συνέταιροι του Σίμωνος. Και είπε ο Ιησούς στο Σίμωνα: «Μη φοβάσαι· από τώρα και στο εξής θα πιάνεις ανθρώπους». Και όταν έφεραν τα πλοιάρια στην ξηρά, τα άφησαν όλα και τον ακολούθησαν.